

Chakra
moorden van binnenuit

Eerste druk, juni 2012

© 2012 Jimmy Fench

ISBN: 978-90-484-2450-4

NUR: 332

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonedig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

JIMMY FENCH
CHAKRA
MOORDEN VAN BINNENUIT

Voor Arie en Paul. Bedankt, jongens.

Proloog

Je staat aan het begin van een reis.
Een reis door je leven.
Jouw lichaam is de reis.
Je sluit je ogen en je komt tot rust.
Als je je ogen opent, sta je in een prachtig, stil bos.

Zaterdag 17 maart 2007, 00,40 uur

De lichtblauwe Porsche reed met grote snelheid over de Dreeslaan en ging rechtdoor de Houtzijde op. Bijna aan het eind van de laan gekomen stopte de auto aan de linkerkant van de weg, aan de rand van het Houtsepark.

Linda van Veen was bijna thuis, maar toch stopte ze even om te plassen. 'Dat is de tol van overmatig wijngebruik,' dacht ze giechelend. Ze sprong uit haar auto en verloor meteen haar evenwicht. 'Overmatig wijngebruik,' dacht ze opnieuw, toen ze weer opkrabbelde. Een tikje onzeker liep ze op haar hakjes over het pad dat door het park liep. Ze liep even door naar het gedeelte waar de begroeiing wat dichter was, want ze wilde niet gezien worden tijdens haar wildplasje. Toen ze ver genoeg was tilde ze haar rokje op en trok haar slipje naar beneden. Ze ging in hurkzit en liet de urine lopen. Ze slaakte een zucht van verlichting. Ze had tissues meegenomen om de boel af te vegen en terwijl ze hiermee bezig was, hoorde ze achter zich takjes kraken. Ze sprong verschrikt omhoog en draaide zich snel om. Op dat moment werd ze geraakt door een dikke tak. Ze viel met een angstige kreet achterover en zag een figuur voor haar staan, gekleed in een zwart jasje en een spijkerbroek. Het figuur droeg ook een rode bivakmuts, in de rechterhand een dikke boomtak, in de linkerhand een

kartelmes. Ook droeg het figuur handschoenen. Angstig kroop Linda achteruit, maar het figuur liep dreigend met haar mee. Het figuur zei niets

‘Wat wil je, wil je geld?’ Ze bedacht dat ze alle spullen in de auto had laten liggen. ‘Dan moet je even meelopen. Maar alsjeblieft, raak me niet aan,’ smeekte Linda. Terwijl ze dit zei, bedacht ze dat ze haar slip nog niet aan had. Ook waren haar benen enigszins gespreid. Ze deed ze snel bij elkaar. Nog steeds zei het figuur niets.

‘Muladhara, Linda,’ klonk het plotseling. Niet begrijpend keek Linda de man aan. Tenminste, ze kon aan de stem horen dat het een man was. En hoe wist deze man haar naam. De man had wel een bekende stem, maar wie... De man haalde weer uit met de tak en raakte zijn slachtoffer vol op haar schouder. Linda viel opnieuw en bleef licht verdoofd liggen.

‘Muladhara,’ zei de man weer. Hij legde zijn rechterhand op haar mond en deed met zijn mes zijn gruwelijk werk. Een zacht scheurend geluid en voetstappen die zich verwijderden. Toen stilte.

Hoofdstuk 1: perineum

‘Linda van Veen, 26 jaar, rijk, zeer geliefd, nietsnut. Auto staat langs de kant van het park, tasje met spullen en geld in de auto, sleutel in het contactslot. Slip op vijf meter, urine-sporen, ging waarschijnlijk voor een wildplas en is overvallen, geen sporen van seksueel geweld. Is tweemaal geslagen met waarschijnlijk een dikke tak, ligt naast het slachtoffer. Opengesneden van de anus tot de vagina. Geen mes aanwezig. Sporen van schoenen, ongeveer maat 45.’

Cees van Dam somde de details op alsof hij een spreekbeurt hield. Het was ook niet het eerste slachtoffer dat hem onder ogen kwam. In de elf jaar dienst als rechercheur was hij het een en ander tegen gekomen, maar een vrouw die van onderen opengesneden was, dat was toch even iets anders. Hij zocht nog even door naar sporen maar veel verder dan wat bloeddruuppels en de schoenafdrukken kwam hij niet. ‘Ze is al zo’n zes uur dood. De klappen met het stuk hout waren heftig, maar niet dodelijk. De snede was op zich ook niet dodelijk, maar het bloedverlies heeft haar genekt. Zonde van zo’n meid.’ Schouwarts Klaas Uitendaal kon alles zo fijn op een plastische manier onder woorden brengen.

‘Gevonden door een vroege jogger, zei je. Zal dan wel zijn trainingsschema in de war gaan brengen. Morgen krijg je het schouwingrapport.’ Zonder verder te groeten liep Klaas weg. ‘Ja, jij ook een prettige dag nog,’ zei Cees. Hij liep terug naar het lijk en wilde net naar zijn auto gaan om de ouders het treurige nieuws te brengen, toen zijn oog viel op een stukje papier wat zich half onder het lijk en half onder de aarde bevond. Het was hem nog niet eerder opgevallen. Hij pakte het op.

Behalve bloeddruppels zag hij een afbeelding van een soort rode roos met in het hart een rondje, een vierkant en een driehoek. Hij borg het stuk op in een zakje, hopen op vingerafdrukken van de dader.

Hij liet de rest aan zijn collega’s Bart de Vries en Aad Overduin en stapte in zijn auto. Hij reed de Voorzijde op en stopte bij nummer 5. Hij belde aan. Een man deed open. ‘Meneer van Veen, neem ik aan. Recherche, Cees van Dam. Mag ik even binnenkomen, ik heb helaas slecht nieuws.’

Een uur later zat Cees op het bureau, met koffie zonder melk, een stuk papier met een vreemde afbeelding en een moordzaak zonder veel aanknopingspunten.

‘Alle bloedsporen zijn van het slachtoffer, de schoenafdrukken zijn van een soort sportschoenen van dertien in een dozijn, er zijn geen getuigen en omwonenden hebben niets gehoord of gezien. De jogger had eerst niets in de gaten, maar toen hij de auto langs de kant zag staan met de sleutels en tasje er nog in, is hij teruggegaan en gaan zoeken. Toen heeft hij haar gevonden. Hij komt vanmiddag om een verklaring af te leggen,’ kwam Aad Overduin binnen, ‘vertel me iets nieuws,’ zei Cees, terwijl hij peinzend naar de afbeelding keek. Aad kwam naast hem staan. ‘Dit lag onder die meid, maar het lijkt zo clichématig, een aanwijzing van de dader.’

‘Het komt mij ergens bekend voor, maar ik zou verdomd niet weten van wat,’ zei Aad.